

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Σήμερα ζοῦμε σέ μιά κοινωνία πατροκτονική.

Ὁ πατέρας ἀπαγορεύεται νά εἶναι πατέρας· καί ἀκόμη πιό πολύ ἀπαγορεύεται, νά θέλει νά εἶναι πατέρας. Καί αὐτός ὁ δυστυχής, παίρνει τό σύνθημα σάν τάχα σημεῖο προόδου· καί ἀπό τό φόβο μή καί φερθῆ στό παιδί του αὐστηρά, σάν τούς παλαιούς μπαμπάδες, γίνεται λίγο σαχλαμάρας· καί κάνει στά παιδιά του τόν φίλο!

Μά τά παιδιά, καί ἰδίως οἱ ἔφηβοι, δέν θέλουν φίλους! Φίλους βρίσκουν. Εὐκόλα. Καί ἄνετα!... Πατέρα θέλουν, νά τά μυσταγωγῆσει στήν ζωή· νά τούς δώσει νά καταλάβουν σωστά, τί εἶναι ἡ ζωή.

Ἡ σημερινή οἰκογένεια, δέν παραδίνει τίποτε! Τό αἶτημα φροντίδας τῶν γονιῶν γιά τά παιδιά τους, στόν σύγχρονο κόσμο περιορίζεται στήν διατροφή, στίς σπουδές, στήν υγεία, καί στήν ἐπαγγελματική ἀποκατάσταση.

Τραγική ἡ ἐποχή μας. Ζητεῖ, ἀπό τά παιδιά, νά ἐξελίσσωνται ἀπό βιολογική καί νομική πλευρά, ὅσο τό δυνατό πιό γρήγορα· καί ἀποδοτικά· καί ἀπό τούς γέρους, ὅταν δέν εἶναι πιά παραγωγικοί, ἢ ὅταν εἶναι ἀπλά ἐνοχλητικοί, νά πεθαίνουν μιά ὥρα

νωρίτερα· καί, ἂν ἀργοῦν, μέ εὐθανασία!

Πῶς νά ἐξελιχθῆ τό παιδί σωστά, ὅταν ὁ πατέρας, ἀντί νά ἐμπιστευθῆ στό παιδί του, ἐφόδιο γιά τήν ζωή του, τήν πίστη στόν Χριστό, ἀπλά τοῦ ἐμπιστεύεται τήν πιστωτική του κάρτα; Καί δείχνει ἔτσι στό παιδί του μυαλά πιό παιδικά ἀπό ὅ,τι ἔχει ἐκεῖνο; Ἀλλά καί τί νά τοῦ παραδώσει, ὅταν ὁ ἴδιος δέν ἔχει τίποτα;

* * *

Αὐτές καί ἄλλες χειρότερες σύγχρονες ἀντιλήψεις ἔκαμαν τήν κοινωνία τῆς ἐποχῆς μας πατροκτονική. Τήν κάνουν καί σκοτώνει τήν αὐθεντία τοῦ πατέρα στό σπίτι του, στά παιδιά του.

Καί ἦλθαν τά ἐπεισόδια τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου. Καί νά οἱ νέοι, οἱ ἔφηβοι τῆς πρώιμης ἐφηβικῆς ἡλικίας, σέ ἐπανάσταση! Διαδηλώνουν ἀγανάκτηση γιά συμβάντα θλιβερά. Φωνάζουν. Οὐρλιάζουν. Σπάζουν τζάμια. Καίνε μαγαζιά!

Καί ξεσηκώνεται ἡ «ἐχέφρων» κοινωνία!

- Τά παλιόπαιδα! Πού δέν σέβονται τίποτε!...

Μά γιά σταθῆτε, ἀδελφοί! Γιατί φωνάζετε; Πῶς πρόκυψαν αὐτά τά

Ἡ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΖΩΗ

Σέ ὅλα καί πάντοτε, νά προσπαθεῖς νά εὐαρεστεῖς τόν Θεό. Νά σκέπτεσαι τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς σου. Πῶς θά ἐλευθερωθῇ ἀπό τήν ἁμαρτία καί τόν διάβολο. Καί πῶς θά ἐπιτύχει τήν υἰοθεσία τῆς ἀπό τόν Θεό.

❖ Ὄταν ξυπνᾷς το πρωί, κάνε τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καί λέγε: «Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

❖ Ὄταν πλένεσαι, λέγε: «Καθάρισε τήν ψυχή μου μέ τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιο. Καί κάμε τιν πῖο λευκή ἀπό τό χιόνι» (Ψαλμ. 50,7).

❖ Ὄταν ντύνεσαι, νά θυμᾷσαι τήν καθαρότητα τῆς καρδιᾶς καί νά ζητᾷς ἀπό τό Θεό: «Ἀνακαίνισε τήν καρδιά μου, Κύριε, κάμε τιν νά εἶναι καθαρή» (Ψαλμ. 50,10).

❖ Ὄταν φορᾷς καινούργια ροῦχα, νά θυμᾷσαι τήν ἀνακαίνιση τοῦ Πνεύματος καί λέγε: «Δός μου, Κύριε, πνεῦμα λεβεντιᾶς, θάρρους

καί ἀλήθειας» (Ψαλμ. 50, 10).

❖ Ὄταν πετᾷς τά παλιά σου ροῦχα, νά θυμᾷσαι, μέ πῖο μεγάλη περιφρόνηση, τά ἔργα τοῦ παλαίου, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τοῦ σαρκικοῦ ἀνθρώπου.

❖ Ὄταν τρῶς γλυκό ψωμί, νά θυμᾷσαι τόν ἀληθινό Ἄρτο, πού δίνει στήν ψυχή τήν αἰώνια ζωή, δηλ. τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ· νά αισθάνεσαι πείνα γιά τόν Ἄρτο αὐτό· νά ἐπιθυμεῖς νά κοινωνεῖς συχνότερα.

❖ Πίνοντας νερό ἢ ἄλλο ποτό, νά θυμᾷσαι τό ἀληθινό ποτό, πού σβῆνει τήν δίψα τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία φλέγεται ἀπό τά πάθη: Τό πανάχραντο καί ζωοποιό Αἷμα τοῦ Σωτῆρος.

❖ Ὄταν ἀναπαύεσαι τήν ἡμέρα, νά θυμᾷσαι τήν αἰώνια ἀνάπαυση, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ γιά ἐκείνους πού ἀγωνίζονται καί παλεύουν ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας. Γιά ἐκείνους πού ἀγωνίζονται ἐναντίον τῶν δαιμόνων, τῆς ἀνθρώπινης ἀδικίας ἢ τραχύτητας καί ἀμάθειας.

❖ Ὄταν πηγαίνεις νά κοιμηθῆς τό βράδυ, νά θυμᾷσαι τόν

ἐκδηλώματα; Ἔτσι ξαφνικά; Τί φταῖνε τά παιδιά; Νά εἴμαστε δίκαιοι:

Τά γέννησε μιά κοινωνία πού διδάσκει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται ἀπό τό τίποτε· καί πηγαίνει στό πουθενά!...

Μέ τέτοια φιλοσοφία, τί περιμένατε νά ἔκαναν;

Οἱ κραυγές τῶν παιδιῶν, πού καίνε καί σπᾶνε, πρέπει νά διαβάζωνται ἀπό ἐμᾶς, ὄχι σάν ἀπειλή πού δέν

εἶναι, ἀλλά σάν ἱκεσία. Οἱ ἀταξίες τους εἶναι κραυγές πού λένε: Ἀσχοληθῆτε μαζί μας σωστά. Τό ἔχουμε ἀνάγκη. Παραδῶστε μας κάτι! Μιλήστε μας γιά κάτι πῖο πάνω ἀπό τήν κοιλιά! Εἰπέτε μας, πῶς γεμίζει ἡ καρδιά; πῶς νά ἀγαπᾶμε; τί νά κυτᾶμε;

Ἀπό τήν ὁμιλία του τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας (8-3-2009)

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τίς Κυριακές καί τίς ἑορτές νά πηγαίνεις στήν ἐκκλησία. Εἶναι ἡμέρες ἀφιερωμένες στόν Θεό. Καί ἔχομε χρέος νά κάνουμε κάτι περισσότερο πρὸς δόξα Του, ἀπὸ ὅ,τι τίς ἄλλες ἡμέρες.

* * *

Κάνε το στόχο σου, προθυμία σου, καί θά αἰσθανθῆς μιὰ βαθειὰ χαρὰ πνευματική μέσα σου. Τὴν χαρὰ πού αἰσθανόταν καί ἕνας ἅγιος, πού λέγει: Τότε πού γνώρισα τὸν Χριστό, κάθε φορά πού πήγαινα στήν Ἐκκλησία, αἰσθανόμουνα μέσα μου τόση χαρὰ, πού ἔκλαιγα ἀπὸ χαρὰ!

Καί τό λέγω ξεκάθαρα. Οἱ ἱερεῖς ἀκολουθίης στήν Ἐκκλησία δίνουν πάντοτε πολύ μεγαλύτερη χαρὰ ἀπὸ ὅτι οἱ καλύτερες δικές μας προσευχές στό σπίτι!

Ἔτσι τό θέλησε ὁ Κύριος. Αὐτός ὄρισε, ὅτι ἡ προσευχή στήν ἐκκλησία πρέπει νά εἶναι γιά μᾶς ἡ πρώτη μας προτεραιότητα.

Πάντοτε λοιπόν νά προτιμᾶς, νά πηγαίνεις ἐκεῖ, πού βρίσκεις μεγαλύτερη πνευματική ὠφέλεια καί οἰκοδομί. Ἄν τό κάνεις θά πάρεις πολύ με-

γάλη ὠφέλεια.

* * *

Μή ξεχνᾶς ποτέ, ὅτι γιά μᾶς εἶναι πολύ μεγάλη ὠφέλεια νά βρισκόμαστε πολλοί **μαζί**, καί νά κάνουμε ὅτι μπορούμε μαζί γιά θέματα πνευματικά. Γι' αὐτό, ἀκόμη καί ἂν σοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νά κάνεις πολλά καλά μόνος σου, χωρίς νά τό ξέρει κανεὶς ποτέ νά μὴν ἀδιαφορήσεις, γιά ὅ,τι μπορεῖ νά γίνει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καί στήν ἐκκλησία!

Ἡ κοινή μας προσπάθεια κάνει τό κάθε ἔργο διπλῶ εὐάρεστο στό Θεό καί πολλαπλῶ ὠφέλιμο στόν κόσμο.

Αὐτό ἰσχύει, ὄχι μόνο γιά τά καλά ἔργα· ἀγάπης καί βοήθειας σ' ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη, ἀλλά **καί** γιά τίς **προσευχές**.

Οἱ κοινές προσευχές στήν ἐκκλησία, εἶναι ἀπὸ χίλιες πλευρές, καί γιά χίλιους λόγους, πιό ὠφέλιμες, πιό εὐάρεστες καί πιό καρποφόρες καί ἀποδοτικές! Τίς εἰσακούει ὁ Κύριος μέ χάρι καί ἔλεος.

* * *

Ἄς ἔχομε λοιπόν πάντοτε πρώτη μας προτεραιότητα τὴν προσευχή στήν ἐκκλησία.

Καί ἅς θυμώμαστε τά λόγια:

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

+ ὁ Ν.Μ.

ὑπνο τοῦ θανάτου, πού ἀργά ἢ γρήγορα θά ἔλθῃ σέ ὅλους μας.

❖ Ὅταν ἀντικρῶς τὴν ἀρχὴ τῆς ἡμέρας, νά θυμᾶσαι τὴν ἀνέστη, τὴν αἰώνια ἡμέρα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

❖ Τὴν ἡμέρα αὐτή, θά χαροῦν

ὄλοι ὅσοι προσπαθοῦν νά εὐαρεστήσουν στόν Θεό, ἢ μετενόησαν ὀλόφυχα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ στήν πρόσκαιρη αὐτὴ ζωὴ.

(Απὸ τό βιβλίον του: «Ἡ ἐν Χριστῶ Ζωή»,
Λονδίνο 1934, σελ. 259-261)

Αγ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας

ΠΕΤΡΑ ΚΑΙ ΨΩΜΙ

Εἶπε ὁ Σατανᾶς στό Χριστό: «Ἐάν εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, εἰπέ νά γίνει ἡ πέτρα αὐτή ψωμί» (Λουκ. 4,3). Τόν εἶχε πλησιάσει σάν ἓνα ἀπλό ἄνθρωπο· σάν ἓνα ἀπό τούς ἁγίους. Εἶχε, ὅμως, μέσα του τήν ὑποψία: Μήπως αὐτός εἶναι ὁ Χριστός; Καί θέλησε νά τό μάθει!

* * *

Σκέφτηκε λοιπόν, νά τοῦ ζητήσει νά ἀλλάξει τήν φύση τῶν πραγμάτων! Κάτι, πού εἶναι ἔργο τῆς θείας δυνάμεως. Γιατί δημιουργός τῆς φύσεως εἶναι μόνο ὁ Θεός. Καί μόνο Αὐτός μπορεῖ καί νά τήν μεταβάλλει.

Εἶπε λοιπόν μέσα του ὁ διάβολος:

-Ἐάν αὐτό τό καταφέρει, σίγουρα, αὐτός θά εἶναι ἐκεῖνος πού θά ὑπονομεύσει τήν ἐξουσία μου. Μά ἂν δέν τό κάμει, τότε ἔχω νά κάμω μέ ἓνα ἀπλό ἄνθρωπο. Καί τότε οὔτε φόβο ἔχω· οὔτε κινδυνεύω ἀπό αὐτόν.

Γι' αὐτό ὁ Χριστός, πού γνώριζε τό σχέδιο τοῦ παμπόνηρου διαβόλου, οὔτε μετέβαλε τήν πέτρα σέ ψωμί, οὔτε τοῦ εἶπε, ὅτι δέν μπορεῖ ἢ δέν θέλει νά τό κάμει!

Τοῦ εἶπε:

-Ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ μόνο μέ τό ψωμί. Δηλαδή: Ὅταν ὁ Θεός δυναμώσει τόν ἄνθρωπο, τότε αὐτός μπορεῖ νά ζήσει καί χωρίς τροφή, σάν τόν Μωϋσῆ καί τόν Ἥλία· πού μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ ἔμειναν ἄσιτοι σαράντα ἡμέρες! Ἀφοῦ λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος

μπορεῖ νά ζήσει καί χωρίς τροφή, γιατί νά κάμω τήν πέτρα ψωμί;

Βλέπετε; Ὁ Χριστός δέν τοῦ εἶπε: «Δέν μπορῶ»· γιά νά μή ἀρνηθῆ τήν δύναμή Του· ἀλλά οὔτε: «μπορῶ», γιά νά μή καταλάβει ὁ διάβολος, ποῖος εἶναι καί φύγει ἀπό κοντά Του.

Μέ ἄλλα λόγια τοῦ εἶπε: Ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νά εἶναι νά ζεῖ σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ· καί ὄχι προσπαθώντας νά ξεφεύγει ἀπό τόν λόγο τοῦ Θεοῦ!

* * *

❖ Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀνθρώπινη φύση διορθώνει τά λάθη τοῦ Ἀδάμ.

Ὁ Ἀδάμ κοίταξε νά ξεφύγει ἀπό τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Δέν τοῦ ἄρεσε ἡ ἐγκράτεια. Καί νικήθηκε. Καί μαζί του νικήθηκε ὅλη ἡ ἀνθρώπινη φύση· καί ἐγώ καί σύ.

Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ συντελέσθηκε ἡ μεγάλη μας νίκη. Νικήσαμε ἐμεῖς.

Ὁ Χριστός μέ τήν νηστεία Του καί μέ τήν ἐκούσια παράτασή της, νίκησε τόν διάβολο. Καί μαζί Του, ὅσοι Τόν ἀκολουθοῦμε, τόν νικάμε καί ἐμεῖς.

Μετ: Ἀρχιμ. Α. Μ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουσιδῆς*

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009 * Ἀρ. Φύλλου 314* Ἔτος ΚΘ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

